

สวรรค์ปรสิต : การสำรวจทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมสู่ผลงานจิตรกรรม

Parasites of Heaven: Scientific and Cultural Exploration into Painting

Received
Revised
Accepted

May 21, 2024
August 2, 2024
August 13, 2024

เกรียงไกร กงกะนันท์¹

บทคัดย่อ

บทความ “สวรรค์ปรสิต : การสำรวจทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมสู่ผลงานจิตรกรรม” มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเรื่องสวรรค์และปรสิตผ่านมุมมองทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม แนวคิดเรื่อง “สวรรค์ปรสิต” เป็นหัวข้อที่ซับซ้อนและน่าสนใจ ซึ่งถูกนำมาเปิดเผยและสำรวจในบทความนี้ โดยการนำเสนอผลงานจิตรกรรมที่สะท้อนถึงความสมดุลและความซับซ้อนของสภาวะมนุษย์ ผ่านสัญลักษณ์และเทคนิคศิลปะที่หลากหลาย ผลงานเหล่านี้ท้าทายและเชื่อมโยงความเชื่อเรื่องสวรรค์และปรสิต เพื่อสร้างประสบการณ์หลายมิติและกระตุ้นการวิเคราะห์และการตีความของผู้ชม ผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นมีความเป็นเอกลักษณ์และสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสำรวจหัวข้อที่ซับซ้อนเกี่ยวกับธรรมชาติและประสบการณ์ของมนุษย์

คำสำคัญ : สวรรค์, ปรสิต, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม

Abstract

The article entitled “Parasites of Heaven: Scientific and Cultural Exploration into Painting” aims to explore and analyze the relationship between the concepts of heaven and parasites through scientific and cultural perspectives. The concept of “Parasites of Heaven” is a complex and interesting matter that is revealed and explored in this article through the presentation of paintings that reflect the balance and complexity of the human condition through various symbols and art techniques. These works challenge and connect beliefs about paradise and parasites to create a multi-dimensional experience and stimulate the viewers’ analyses and interpretations. The created art works are unique and innovative, which can be used as a tool to explore complex topics about nature and the human experience.

Keywords : Heaven, Parasite, Science, Culture

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทนำ

แนวคิดเรื่องสวรรณคติเป็นส่วนสำคัญของจิตวิญญาณและประเพณีทางศาสนาของมนุษย์มาเป็นเวลาหลายพันปี ตั้งแต่ อีลียัม (Elysium) ของชาวกรีกโบราณไปจนถึงยูเรชาเล่มใหม่ของคริสเตียน แนวคิดเรื่องชีวิตหลังความตายในสวรรณคตินี้มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อความเชื่อและวัฒนธรรมของมนุษย์ในหลาย ๆ ศาสนา สวรรณคติถูกมองว่าเป็นแดนหรือภูมิที่เชื่อกันว่า ผู้ทำความดีจะได้ไปสู่หลังจากความตาย แดนที่มีแต่ความสงบสุข ความสบาย บนสวรรณคติยังเป็นที่อยู่ของเทพเจ้า เทวดา นางฟ้า ซึ่งแตกต่างกันไปแล้วแต่ความเชื่อของแต่ละพื้นที่ การได้ไปสวรรณคติเสมือนเป็นรางวัลสูงสุดที่ซึ่งวิญญาณของผู้ชอบธรรมอาศัยอยู่หลังความตาย

ในความคิดเชิงปรัชญาตะวันตก สวรรณคตินี้มักจะเกี่ยวพันกับเทววิทยา เป็นที่ประทับของพระเจ้า เทวดา และวิญญาณผู้ชอบธรรมหลังความตาย สวรรณคติเป็นตัวแทนของรางวัลสูงสุดสำหรับการมีชีวิตที่มีคุณธรรมและการปฏิบัติตามพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ มันทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความสุขชั่วนิรันดร์ ที่ซึ่งวิญญาณได้สัมผัสกับความเชื่อมโยงกับพระเจ้าและการยุติความทุกข์ทรมานทางโลก

สวรรณคติสำหรับในวัฒนธรรมตะวันออก โดยเฉพาะในศาสนาพุทธ แนวคิดเรื่องสวรรณคตินั้นแตกต่างออกไป สวรรณคติไม่ได้ถูกมองว่าเป็นสถานที่ทางกายภาพ แต่เป็นสถานะชั่วคราวของการดำรงอยู่ ซึ่งแต่ละคนไปเกิดใหม่หลังความตายและสามารถเดินทางต่อไปสู่การนิพพานได้ การเข้าสู่สวรรณคติขึ้นอยู่กับกรรมหรือผลบุญที่สั่งสมมาในอดีตชาติ ทำดีที่สุดแล้วการตัดสินใจเข้าสู่สวรรณคติขึ้นอยู่กับการกระทำและกรรมของแต่ละคน

ในวัฒนธรรมไทย แนวคิดเกี่ยวกับสวรรณคติมีความหลากหลายและมีความเชื่อทางศาสนาที่ซับซ้อนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไทย การมองเห็นสวรรณคติในประเทศไทยมักมีลักษณะที่แตกต่างจากวัฒนธรรมตะวันตก โดยมีความเชื่อเกี่ยวกับชาติสามัคคีที่แตกต่างกันออกไปตามศาสนาและวัฒนธรรมต่าง ๆ

ในศาสนาพุทธ สวรรณคติไม่ถือเป็นสถานที่ทางกายภาพที่ผู้ศรัทธาจะไปอยู่ต่อเนื่องหลังจากการตาย แต่ถือเป็นสถานะชั่วคราวของการดำรงอยู่ที่ถูกกำหนดโดยกรรม ผู้คนจะเกิดใหม่หลังจากการตายและสามารถประสบการณ์การดำรงอยู่ในสถานะต่าง ๆ ได้ตามกรรมของตน ความดีและการกระทำที่ดีจะนำไปสู่สถานะที่สูงและมีความสุข ในขณะที่ความชั่วร้ายและการกระทำที่ไม่ดีจะนำไปสู่สถานะที่ทุกข์ทรมาน

สวรรณคติในประเทศไทยยังมีความหมายทางวัฒนธรรมและสังคมที่หลากหลาย โดยมีศาสนาและวัฒนธรรมต่าง ๆ มีความเชื่อและมุมมองที่แตกต่างกันเกี่ยวกับสวรรณคติและความสุขในชีวิตหลังความตาย

แนวคิดเรื่องสวรรณคติปริสตีเป็นแนวคิดที่ซับซ้อนและมีหลายแง่มุมซึ่งได้รับการสำรวจทั้งในบริบททางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม แม้ว่ามักเกี่ยวข้องกับความหมายเชิงลบ เช่น โรคและการทำลายล้าง

แต่ในแง่มุมมองกลับกันประวัติยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาสมดุลของธรรมชาติและให้ประโยชน์แก่ไฮสตรัสของพวกมันด้วยเช่นกัน

ในวัฒนธรรมสมัยนิยม แนวคิดเรื่องประวัติในสวรรค์ถูกนำมาใช้เพื่อสำรวจประเด็นเรื่องชีวิตและความตาย ความดีและความชั่ว และธรรมชาติของการดำรงอยู่ที่เป็นวัฏจักร ไม่ว่าจะเป็นถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์ของบาปและความเสื่อมโทรมหรือเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตและการต่ออายุ แนวคิดเรื่องประวัติในสวรรค์ยังคงดึงดูดจินตนาการของมนุษย์และสร้างแรงบันดาลใจให้กับงานศิลปะ วรรณกรรม และการแสดงออกทางวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเรื่องสวรรค์กับประวัติ ซึ่งมีประวัติศาสตร์ยาวนานและความหมายที่หลากหลาย แนวคิดเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกัน และมีอิทธิพลต่อความเชื่อ พฤติกรรม และการปฏิบัติของมนุษย์
2. สร้างผลงานศิลปะที่แสดงถึงความสมดุลและความซับซ้อนของสถานะของมนุษย์ ในขณะเดียวกันก็ท้าทายความสัมพันธ์เชิงลบและเชิงบวกที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อเรื่องสวรรค์และประวัติ ด้วยการใช้สัญลักษณ์แทนค่า
3. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทจิตรกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แนวคิดเรื่องสวรรค์

1.1 สวรรค์และวิทยาศาสตร์

จากมุมมองทางวิทยาศาสตร์ แนวคิดเรื่องสวรรค์เป็นเรื่องยากที่จะศึกษา เนื่องจากไม่ใช่สถานที่ทางกายภาพที่สามารถสังเกตหรือวัดได้ตามความหมายดั้งเดิม อย่างไรก็ตาม แนวความคิดเรื่องเอกภพคู่ขนานถูกท้าทายในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาคือการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาฟิสิกส์และทฤษฎีสัมพัทธภาพ ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ได้เปลี่ยนความเข้าใจพื้นฐานของเราเกี่ยวกับเอกภพและธรรมชาติของเวลาและอวกาศ สำหรับแนวคิดเรื่องพหุภพ (Multiverse) ได้รับความสนใจอย่างมาก บางคนคาดเดาว่าอาจมีจักรวาลคู่ขนานที่เหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นและเป็นไปได้ว่าจักรวาลเหล่านี้บางแห่งมีรูปแบบของสวรรค์รวมอยู่ด้วย

ทฤษฎีสตริงเป็นกรอบทฤษฎีทางฟิสิกส์ที่พัฒนามาจากทฤษฎีสัมพัทธภาพ แนวคิดหลักของทฤษฎีสตริงคือ องค์ประกอบพื้นฐานของสสารไม่ใช่อนุภาคที่เป็นจุดจุดเดียว แต่เป็นสิ่งที่มีความยาวเพียงมิติเดียวเหมือนกับเส้นด้ายบาง ๆ เส้นด้ายเหล่านี้อาจมีลักษณะเปิด (open string) คือเป็นเส้นที่มีปลายสองด้าน หรือบรรจบกันเป็นวงที่มีลักษณะปิด (close string) (ไบรอัน กรีน, 2552, 351)

ความแตกต่างอย่างหนึ่งระหว่างอนุภาคกับเส้นด้ายหรือสตริง ประวัติศาสตร์ใน space-time ของอนุภาคจะแสดงให้เห็นได้ด้วยการลากเส้น (นึกภาพเอาดินสอดูดึงไว้บนกระดาษ จากนั้นดึงกระดาษให้เคลื่อนที่ การเคลื่อนที่ของกระดาษแทนการไหลของเวลา และจุดอนุภาคจะกลายเป็นเส้นเมื่อเวลาเปลี่ยนไป) แต่สำหรับประวัติศาสตร์ใน space-time ของเส้นด้ายแบบเปิดจะมีลักษณะเป็นแผ่นหรือแถบ และของเส้นด้ายแบบปิดจะมีลักษณะเป็นท่อหรือรูปทรงกระบอก (คล้ายกับขากางเกง)

สตริงจิวเหล่านี้ จะสั้นด้วยความถี่ต่าง ๆ กัน โดยลักษณะการสั้นไหวจะเป็นตัวกำหนดชนิดของอนุภาค การปล่อย และการดูดซับอนุภาคตัวอื่น คือ การแยกหรือการรวมของสตริง สิ่งที่เป็นปัญหาหลักของทฤษฎีสตริง แต่ก็นับเป็นเรื่องที่น่าพิศวงอย่างมาก นั่นคือทฤษฎีสตริงจะใช้ได้อย่างสมบูรณ์ก็ต่อเมื่ออยู่ใน space-time ที่มี 10 หรือ 26 มิติเท่านั้น แล้วมิติพิเศษเหล่านี้มีอยู่จริงหรือไม่ และถ้ามีอยู่จริง เหตุใดเราจึงมองเห็นเพียงมิติอวกาศ 3 มิติกับเวลาอีก 1 มิติเท่านั้น

ทฤษฎีสตริงระบุว่า เนื่องจากเอกภพใน 10 มิติไม่มีเสถียรภาพ มันจึงแตกออกเป็นสองส่วน โดยที่เอกภพส่วนที่เล็กกว่าและมี 4 มิติแยกตัวออกมาจากเอกภพส่วนที่เหลือ อย่างไรก็ตาม มิติพิเศษเหล่านี้ มีวันตัวอยู่ในขนาดที่เล็กจิ๋วมาก เปรียบได้กับกล่องสี่เหลี่ยม หากเรามองกล่องใบนั้นในระยะที่ไกลมาก ๆ เราอาจเห็นกล่องเป็นเพียงจุดเล็ก ๆ ต่อเมื่อเข้าไปใกล้ในระดับหนึ่ง จะเริ่มเห็นกล่องมีความกว้างและยาว และเมื่อเข้าไปใกล้จนที่สุด จะเห็นมิติของความหนาเพิ่มเข้ามา เช่นเดียวกับมิติพิเศษเหล่านี้ที่ซ่อนตัวอยู่ในระดับที่เล็กมากจนมองไม่เห็นนั่นเอง (Rezonar, 2563)

แม้ว่าทฤษฎีสตริงยังคงเป็นหัวข้อของการวิจัยและการถกเถียงอย่างเข้มข้นในหมู่นักฟิสิกส์ แต่ก็ถือว่าเป็นหนึ่งในกรอบทฤษฎีที่มีแนวโน้มมากที่สุดสำหรับการทำความเข้าใจธรรมชาติของจักรวาล ศักยภาพในการรวมพลังพื้นฐานให้เป็นหนึ่งเดียวและให้คำอธิบายที่ครอบคลุมเกี่ยวกับโครงสร้างและพฤติกรรมของจักรวาล แนวคิดนี้ยังส่งแรงบันดาลใจไปสู่งานศิลปะ วรรณกรรม และภาพยนตร์

Stranger Things เป็นซีรีส์แนวไซไฟ-สยองขวัญที่ครองใจผู้ชมหลายล้านคนนับตั้งแต่เปิดตัวในปี 2016 การแสดงมีฉากในเมืองสมมุติของฮอว์กินส์ รัฐอินเดียนา ในช่วงปี 1980 และติดตามการผจญภัยของกลุ่มเพื่อนในฐานะ พวกเขาเปิดเผยเหตุการณ์ลึกลับและเห็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นในเมืองของพวกเขา หนึ่งในแนวคิดหลักของ Stranger Things คือแนวคิดของจักรวาลคู่ขนานหรือ "The Upside Down" จักรวาลคู่ขนานนี้ถูกพรรณนาว่าเป็นสถานที่ที่มีมืดมิดและอันตราย มีสัตว์ประหลาดและสัตว์ประหลาดอื่น ๆ อาศัยอยู่ และทำหน้าที่เป็นอุปมาอุปไมยถึงสิ่งที่ไม่รู้จักรและลึกลับ

แนวคิดเกี่ยวกับเอกภพคู่ขนานนี้เกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ของทฤษฎีสตริง ซึ่งเป็นทฤษฎีที่พยายามปรับทฤษฎีหลักสองทฤษฎีของฟิสิกส์ นั่นคือ ทฤษฎีสัมพัทธภาพทั่วไปและกลศาสตร์ควอนตัม เอกภพของเราเป็นหนึ่งในจักรวาลคู่ขนานหลาย ๆ จักรวาล แต่ละจักรวาลมีกฎและคุณสมบัติทางกายภาพของตัวเอง แนวคิดเกี่ยวกับเอกภพคู่ขนานนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในหมู่นักวิทยาศาสตร์ และถือเป็นแนวทางที่มีแนวโน้มดีที่สุดวิธีหนึ่งในการอธิบายความลึกลับของเอกภพ

เอกภพคู่ขนานเป็นแนวคิดหลักสำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ ในปัจจุบันคำว่าเอกภพได้ถูกลดความสำคัญลงไปทำให้มีคำอื่นเพิ่มเข้ามา คำเหล่านั้น เช่น โลกคู่ขนาน (Parallel Worlds) เอกภพคู่ขนาน (Parallel Universe) เอกภพหลากหลาย (Multiple Universe) อภิปภ (Metaverse) เมกะเวิร์ส (Megaverse) หรือพหุภพ (Multiverse) ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายเหมือนกันคือเป็นคำที่กล่าวถึง “ภพ” ที่เป็นไปได้ทั้งหมด ไม่ใช่แค่เฉพาะภพที่หมายถึงเอกภพของเรา (ไบรอัน กรีน, 2562, 17)

ใน Stranger Things แนวคิดของจักรวาลคู่ขนานถูกนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับภาพยนตร์ ซึ่งได้กล่าวถึงภาพจักรวาลคู่ขนานที่เชื่อมต่อกับจักรวาลของเราผ่าน “ประตู (gate)” หรือ “พอร์ทัล (portal)” พอร์ทัลนี้เปิดและปิดผ่านการใช้พลังเหนือธรรมชาติ และทำหน้าที่เป็นช่องทางให้ตัวละครเข้าสู่และสำรวจโลกกลับหัว (Upside Down)

แนวคิดของประตูระหว่างเอกภพคู่ขนานทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติของความเป็นจริงและความเป็นไปได้ของมิติอื่น แม้ว่าจะไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นรูปธรรมที่สนับสนุนการมีอยู่ของเอกภพคู่ขนาน แต่แนวคิดนี้ยังคงเป็นที่นิยมในนิยายวิทยาศาสตร์ และยังคงสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนจินตนาการถึงสิ่งที่โลกอื่นอาจมีอยู่นอกเหนือจากโลกของเรา

ภาพที่ 1: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Stranger Things ปี 2016

ที่มา : Corey Mueller, (2016), Stranger Things, Parallel Universes, And The State of String Theory, Retrieved from <https://www.popsoci.com/tackling-stranger-things-parallel-universes-and-state-string-theory>

แนวคิดเรื่องสรวงสวรรค์ถูกท้าทายในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาคือการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาฟิสิกส์และทฤษฎีสัมพัทธภาพ ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ได้เปลี่ยนความเข้าใจพื้นฐานของเราเกี่ยวกับเอกภพและธรรมชาติของเวลาและอวกาศ แนวคิดเรื่องพหุภพ (Multiverse) ได้รับความสนใจอย่างมาก บางคนคาดเดาว่าอาจมีจักรวาลคู่ขนานที่เหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้น และเป็นไปได้ว่าจักรวาลเหล่านี้บางแห่งมีรูปแบบของสรวงสวรรค์อยู่ด้วย

1.2 แนวคิดเรื่องสวรรณคดีในศาสนา

แนวคิดเรื่องสวรรณคดีเป็นศูนย์กลางของความคิดและความเชื่อทางศาสนามาเป็นเวลาหลายพันปี ในทุกวัฒนธรรมและประเพณี ผู้คนพยายามทำความเข้าใจธรรมชาติของสวรรณคดี ความสัมพันธ์กับโลก และบทบาทที่สวรรณคดีมีต่อชีวิตของเราและชีวิตหลังความตาย ไม่ว่าจะถูกมองว่าเป็นสถานที่แห่งรางวัลหรือดินแดนแห่งการพิพากษาและการลงโทษ แนวคิดเรื่องสวรรณคดียังคงดึงดูดใจและสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้คนจากทุกสาขาอาชีพ สำหรับหลาย ๆ คน แนวคิดเรื่องสวรรณคดีมีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติทางศาสนาและความเชื่อของพวกเขา ไม่ว่าจะถูกมองว่าเป็นแหล่งของการปลอบโยนและความหวังในช่วงเวลาที่ยากลำบาก หรือเป้าหมายที่มุ่งมั่นในชีวิตนี้ สวรรณคดีมักถูกมองว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของชีวิตทางศาสนา

ในพุทธศาสนา แนวคิดเรื่องสวรรณคดียังเป็นนามธรรมมากกว่า โดยเป้าหมายสูงสุดคือการบรรลุการตรัสรู้ ไม่ใช่สถานที่หรืออาณาจักรเฉพาะ สำหรับชาวพุทธแล้ว เส้นทางสู่การตรัสรู้เกี่ยวข้องกับการหลุดพ้นจากวัฏจักรแห่งการเกิดและการตาย และการบรรลุสภาวะแห่งความสงบและความสุขอันสมบูรณ์

สมุดภาพไตรภูมิ เป็นผลงานจิตรกรรมประเพณีบนเอกสารโบราณที่สร้างขึ้นจากความคิดรวบยอดในองค์ความรู้และความศรัทธาที่มีต่อวรรณกรรมเรื่องไตรภูมิพระร่วง ซึ่งเป็นวรรณคดีชั้นเยี่ยม ทางพระพุทธศาสนา อันเป็นมรดกตกทอดมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นราชธานี และเชื่อกันว่าเป็นบทพระราชนิพนธ์ของพญาสิทธิไทย พระมหากษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัย ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นเมื่อประมาณ พุทธศักราช 1888 โดยมีพระราชประสงค์ที่จะใช้เป็นคำสอนให้ประชาชนของพระองค์ได้ทราบถึง ปรชญาการดำรงชีวิตตามหลักธรรมในพระพุทธศาสนา โดยเน้นให้รู้จักกรรมที่ตนกระทำขึ้น และ รู้จักกรรมที่จะส่งผลไปในทิศทางที่แตกต่างกัน 3 ประการ คือ ความสุข ความทุกข์ และความหลุดพ้น จากสุข และทุกข์ (กรมศิลปากร, 2542, 1)

ไตรภูมิภูมิกถา เป็นคัมภีร์ในพุทธศาสนาที่แสดงออกถึงความพยายามอย่างยิ่งของปราชญ์โบราณที่จะอธิบายถึงที่มาที่ไปของชีวิตบนโลกจักรวาลของเราเอง รวมไปถึงรูปพรรณสัณฐานของโลกและจักรวาลว่า มีหน้าตาเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อกำหนดรู้ว่ามีมนุษย์อย่างพวกเรานี้อยู่ตรงไหนของจักรวาล และมีขนาดเป็นอย่างไร เมื่อเขาอยู่นอยู่หรือดำรงชีวิตอยู่ในแผ่นดินของจักรวาล ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

ดูไปแล้วไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ที่ผู้คนในยุคที่ยังไม่มีความรู้ในทางจักรวาลวิทยา ไม่รู้ว่าโลกนี้มีสัณฐานเป็นอย่างไร และมีความสัมพันธ์กับระบบจักรวาลอย่างไร จะสามารถวาดภาพโลกจักรวาลของตนเองได้ ดังนั้น ดินแดนทั้งสามโลกจึงเป็นโลกจักรวาลที่ผสมผสานกับความจริงที่ตนเองรับรู้อยู่ในขณะนั้นกับความลึกลับของชีวิตทั้งก่อนหน้าและหลังความตาย จนได้กลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือเป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออกระหว่างชีวิต กับโลกจักรวาล (พิเชษฐ ศุภ, 2552, 58)

ไตรภูมิภูมิกถา ได้แบ่งดินแดนออกเป็น 3 แดน ได้แก่ กามภูมิ รูปภูมิ และอรุภูมิ สำหรับสวรรณคดีนั้น ได้ถูกจัดอยู่ในแดนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย สวรรณคดี มนุษย์ และสัตว์นรก ในส่วนของสวรรณคดีแบ่งเป็น 6 ชั้น คือ

ภาพที่ 2 : แผนผังสวรรค์ 6 ชั้น ที่มา : ผู้วิจัย

1.3 จินตนาการแห่งสวรรค์

นอกเหนือจากการตีความทางศาสนาแล้ว แนวคิดเรื่องสวรรค์ยังได้รับการจินตนาการและอธิบายในรูปแบบอื่น ๆ อีกมากมาย ตลอดประวัติศาสตร์ ศิลปิน นักเขียน และกวี ใช้แนวคิดเรื่องสวรรค์เป็นแหล่งแรงบันดาลใจ สร้างภาพและเรื่องราวที่สำรวจความลึกซึ้งและความมหัศจรรย์ ตัวอย่างเช่น ในวรรณกรรม สวรรค์มักถูกพรรณนาว่าเป็นสถานที่แห่งความงามที่ไม่มีตัวตน ที่ซึ่งวิญญาณของผู้ชอบธรรมอาศัยอยู่ในสภาวะแห่งความสงบสุขและความสุขสมบูรณ์ แนวคิดนี้ปรากฏชัดในงานต่าง ๆ เช่น “Divine Comedy” ของดันเต อาลีกีเอรี ซึ่งบรรยายถึงการเดินทางผ่านชีวิตหลังความตาย รวมถึงการไปเยือนทั้งสวรรค์และนรก

สำหรับในงานศิลปะ สวรรค์มักถูกมองว่าเป็นสถานที่ที่มีแสงจ้าและความงามอันเยียบสงบ โดยมีการพรรณนาถึงทิวทัศน์บนท้องฟ้า เทพเทวดา และประตูทองคำ แนวคิดนี้สะท้อนให้เห็นในผลงานต่าง ๆ เช่น “The Mystical Nativity” ของซานโดร บอตติเชลลี ซึ่งมีภาพของสวรรค์เปิดออกเพื่อเผยให้เห็นพระกุมารคริสต์

แนวคิดเรื่องสวรรค์ยังได้รับการสำรวจในรูปแบบอื่น ๆ ของวัฒนธรรมสมัยนิยม เช่น ภาพยนตร์และดนตรี ในภาพยนตร์ สวรรค์มักถูกพรรณนาว่าเป็นโลกที่สงบสุขและกลมเกลียวกัน ที่ซึ่งผู้ล่วงลับสามารถอยู่ได้โดยปราศจากปัญหาและความยากลำบากของชีวิตบนโลก แนวคิดนี้ปรากฏชัดในภาพยนตร์ เช่น “What Dreams May Come” ซึ่งสำรวจแนวคิดเรื่องสวรรค์ที่เป็นอยู่ สร้างขึ้นจากความทรงจำและประสบการณ์ของตนเอง

1.4 ความสำคัญของสวรรค์ในวัฒนธรรมและสังคม

แนวคิดเรื่องสวรรค์มีอิทธิพลต่อความเชื่อ พฤติกรรม และการปฏิบัติของมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปลอบโยนและความหวัง การยับยั้งการกระทำผิด หรือวิธีการยืนยันอำนาจและการควบคุมเหนือผู้อื่น แนวคิดเรื่องสวรรค์เป็นลักษณะสำคัญของชีวิตมนุษย์มานานหลายศตวรรษ

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาสวรรณคดีในวัฒนธรรมและสังคมจึงมีความจำเป็นต่อการทำความเข้าใจวิถีที่ปัจจัยทางศาสนา การเมือง และสังคมได้หล่อหลอมความเชื่อ พฤติกรรม และการปฏิบัติของมนุษย์เมื่อเวลาผ่านไป

ฌอง โบดริยาร์ด (Jean Baudrillard: 1929 – 2007) โบดริยาร์ดเป็นนักวัฒนธรรมและปรัชญา ชาวฝรั่งเศส ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับภาพเสมือนจริงไว้ว่า ภาพเสมือนจริง (simulacra) คำนี้มาจากภาษา ลาตินว่า simulacrum มีการใช้ตั้งแต่ศตวรรษที่ 12 - 16 แปลว่า การจำลองสภาพจริง ภาพมายา หรือผี ต่อมาแปลว่า รูปจำลอง (image) หรือรูปบูชา (idol) คำแปลที่ใกล้เคียงกับที่โบดริยาร์ดใช้มากที่สุดคือแปลว่า “การปรากฏตัวอย่างเลื่อนรางของความเป็นจริง”

ในแนวคิดของโบดริยาร์ด ภาพเสมือนจริงคือ ภาวะที่ภาพจำลอง (Simulation) หรือรูปจำลอง (image) เป็นอิสระไม่ขึ้นอยู่ กับ ความจริงที่มันจำลองหรือเป็นตัวแทนอยู่

ภาพเสมือนจริงเกิดขึ้นได้ในกระบวนการที่มีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง รูปจำลอง (image หรือ simulations) เป็นภาพสะท้อนของความจริง ในขั้นนี้ยังมีการปรากฏตัวของความจริงหรือ ต้นแบบของรูปจำลองอย่างชัดเจน

ขั้นที่สอง รูปจำลองปิดบังและเปลี่ยนแปลงลักษณะของ ความจริง ในขั้นนี้ความจริงยังปรากฏตัวอย่างเลื่อนราง

ขั้นที่สาม รูปจำลองปิดบังการหายไป (absence) หรือ การไม่มีอยู่ของความจริง รูปจำลองทำเสมือนตัวมันเองคือความจริง

ขั้นที่สี่ รูปจำลองกลายเป็นภาพเสมือนจริงโดยสิ้นเชิง ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ กับความเป็นจริง ไม่มีการปรากฏตัวใด ๆ ของต้นแบบ มีแต่แบบจำลองที่ไม่มีต้นแบบเท่านั้น (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2565, น.299)

แนวคิดเรื่องสวรรณคดีในวัฒนธรรมและสังคมของมนุษย์ เมื่อวิเคราะห์โดยทฤษฎีของโบดริยาร์ด นักปรัชญาและนักวิจารณ์วัฒนธรรมชาวฝรั่งเศสเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่าสวรรณคดีเป็นสัญลักษณ์ของการไม่มีอยู่จริง เป็นสิ่งจำลองและภาพลวงตาที่สร้างขึ้นโดยอุดมการณ์ที่ครอบงำ เมื่อวิเคราะห์ตามเหตุผลพบว่าในสังคมสมัยใหม่ไปจนถึงบริบททางการเมืองและสังคม แนวคิดเรื่องสวรรณคดีมีอิทธิพลต่อความเชื่อ พฤติกรรม และการปฏิบัติของมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ สำหรับหลาย ๆ คน แนวคิดนี้ได้ส่งผลถึงการประโลมใจหรือให้ความหวังเมื่อเผชิญกับความทุกข์ทรมาน ความตาย และความสูญเสีย เสมือนเป็นสัญญาของชีวิตหลังความตายที่ซึ่งดวงวิญญาณจะกลับมารวมตัวกับบุคคลอันเป็นที่รักอีกครั้ง ความรู้สึกดังกล่าวนี้ทำให้สบายใจและปลอบใจในช่วงเวลาที่ยากลำบาก

2. สวรรณคดีปริสิต: การสำรวจทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม

2.1 ปริสิตในวิทยาศาสตร์

ในขอบเขตของวิทยาศาสตร์ มักถูกมองว่าปริสิตเป็นส่วนสำคัญของระบบนิเวศ โดยมีบทบาทสำคัญในการรักษาสมดุลของธรรมชาติ ปริสิตบางชนิดกินสิ่งที่ตายแล้วหรือเน่าเปื่อย ทำลาย

มันลงและรีไซเคิลสารอาหารของมันกลับคืนสู่ระบบนิเวศ บางชนิดกินสิ่งมีชีวิต เช่น พืชหรือสัตว์ และมีบทบาทสำคัญในการสร้างประชากรและระบบนิเวศของพวกมัน

แม้ว่าปรสิตสามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อโฮสต์ของพวกมันได้ แต่พวกมันยังสามารถให้ประโยชน์ที่สำคัญ เช่น ช่วยควบคุมประชากรของสายพันธุ์ที่เป็นอันตรายหรือป้องกันการแพร่กระจายของโรค ในบางกรณี ปรสิตยังสามารถสร้างความสัมพันธ์ทางชีวภาพกับโฮสต์ของพวกมัน ซึ่งทั้งโฮสต์และปรสิตจะได้รับประโยชน์

สรุปได้ว่าปรสิตเป็นสิ่งมีชีวิตที่น่าสนใจแม้ว่าพวกมันสามารถก่ออันตรายได้ แต่ก็ให้ประโยชน์ที่เป็นไปได้และสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับการทำงานของระบบนิเวศและความสัมพันธ์ระหว่างสายพันธุ์ต่าง ๆ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในโลกธรรมชาติและในสังคมมนุษย์ วิวัฒนาการ ชีววิทยา และการมีปฏิสัมพันธ์กับโฮสต์ของพวกมันนำเสนอข้อมูลเชิงลึกอันมีค่าเกี่ยวกับการทำงานของระบบนิเวศและความสัมพันธ์ระหว่างสปีชีส์ และผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ และความเป็นอยู่ที่ดียังคงเป็นประเด็นสำคัญของการวิจัยและข้อกังวล

2.2 ปรสิตในวัฒนธรรม

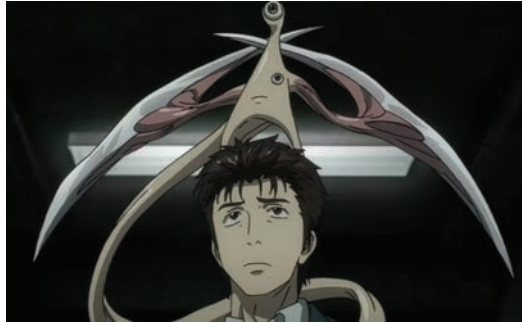
ความคิดเรื่องสวรรค์ปรสิตมักถูกมองในแง่ลบ โดยเป็นสัญลักษณ์ของความบาป ความเสื่อมทราม และความเสื่อมโทรม สิ่งนี้สามารถเห็นได้ในการพรรณนาถึงนรก ซึ่งปรสิตมักเกี่ยวข้องกับการลงโทษคนชั่ว อย่างไรก็ตาม แนวคิดเรื่องนี้ยังสามารถถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์เชิงบวกของชีวิตและการต่ออายุ ซึ่งเป็นตัวแทนของพลังการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและธรรมชาติที่เป็นวัฏจักรของชีวิตและความตาย

สำหรับวัฒนธรรมสมัยนิยม แนวคิดเรื่องปรสิตถูกนำมาใช้เพื่อสำรวจประเด็นเรื่องชีวิตและความตาย ความดีและความชั่ว และธรรมชาติของการดำรงอยู่ที่เป็นวัฏจักร ไม่ว่าจะถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์ของความบาปและความเสื่อมโทรมหรือเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตและการต่ออายุ แนวคิดเรื่องปรสิตในสวรรค์ยังคงดึงดูดจินตนาการของมนุษย์และสร้างแรงบันดาลใจให้กับงานศิลปะวรรณกรรม และการแสดงออกทางวัฒนธรรม ในนิยายวิทยาศาสตร์และนิยายแฟนตาซีและภาพยนตร์บางเรื่อง ปรสิตถูกพรรณนาว่าเป็นสิ่งมีชีวิตที่กินพลังชีวิตของสิ่งมีชีวิตอื่น ดูดกลืนพลังงานของพวกมัน และปล่อยให้พวกมันอ่อนแอและเปราะบาง

“Parasyte” การ์ตูนนิยายวิทยาศาสตร์ของญี่ปุ่นที่เขียนและวาดภาพโดย Hitoshi Iwaaki และตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 1988 ซีรีส์นี้ติดตามเรื่องราวของนักเรียนมัธยมปลาย Shinichi Izumi ซึ่งติดเชื้อจากสิ่งมีชีวิตต่างดาวที่มีปรสิต มนุษย์ต่างดาวที่เรียกว่า Parasyte สามารถครอบครองและควบคุมร่างกายของโฮสต์ได้ แต่เลือกที่จะอยู่ร่วมกับชินอิจิแทน โดยเข้าควบคุมมือขวาของเขา

การ์ตูนเรื่องนี้สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างชินอิจิและปรสิต และความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างทั้งสองขณะที่พวกเขาต่อสู้เพื่อควบคุมร่างกายของชินอิจิ ในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ยังสำรวจประเด็นทางสังคมและปรัชญาที่กว้างขึ้นซึ่งเกิดขึ้นเมื่อปรสิตและมนุษย์เชื่อมโยงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ระหว่างปรสิตกับโฮสต์ ตลอดจนจริยธรรม และผลของอำนาจและการควบคุม

รวมถึงการแสดงควมหลากหลายของความสัมพันธ์ระหว่างสปีชีส์ นำเสนอมุมมองพื้นฐานสามประการของปรัชญาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางทางชีวภาพ การเป็นศูนย์กลางของมนุษย์ และการเป็นศูนย์กลางในระบบนิเวศ ปรัชญาแต่ละข้อมีความสำคัญต่อการคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของมนุษย์กับชีวิตและธรรมชาติอื่น ๆ

ภาพที่ 3 : ภาพจากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง Parasyte ปี 1988

ที่มา : Sabrina Roberts, (1988), How Parasyte: The Maxim Breaks Down Environmental Philosophy, Retrieved from <https://www.cbr.com/parasyte-the-maxim-breaks-down-environmental-philosophy>

แนวคิดเรื่องปริสตีในสวรรณคดียังสามารถใช้เป็นอุปมาอุปไมยสำหรับสภาพของมนุษย์ สำรวจประเด็นต่าง ๆ เช่น การพึ่งพาอาศัยกัน การพึ่งพาซึ่งกันและกัน และธรรมชาติของการดำรงอยู่ ในการแสดงภาพเหล่านี้ แนวคิดเรื่องปริสตีสามารถถูกมองว่าเป็นเครื่องเตือนใจถึงความสมดุลที่ละเอียดอ่อนระหว่างความพอเพียงและการพึ่งพาอาศัยกัน และความเชื่อมโยงระหว่างกันของสิ่งมีชีวิตทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

กระบวนการสร้างสรรค์คือการเดินทางเพื่อสร้างผลงานของตน ที่เกี่ยวข้องกับการผสมผสานระหว่างจินตนาการ แรงบันดาลใจ และการทำงานหนัก รวมถึงการค้นคว้าและสำรวจความคิดใหม่ ๆ กระบวนการสร้างสรรค์ไม่ใช่การเดินทางตั้งแต่ต้นทางไปจนถึงจุดหมายในครั้งเดียว แต่เป็นวงจรที่เกี่ยวข้องกับการวนซ้ำ การทดลอง และการปรับแต่งอย่างต่อเนื่อง อาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายอย่าง รวมถึงประสบการณ์ส่วนตัว บริบททางวัฒนธรรม และสิ่งเร้าภายนอก แม้จะมีลักษณะที่คาดเดาไม่ได้ แต่กระบวนการสร้างสรรค์ก็เป็นส่วนสำคัญในการแสดงออกของมนุษย์ และมีบทบาทสำคัญในการสร้างโลกและวัฒนธรรม การทำความเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์สามารถทำให้รู้ถึงข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เราใช้ศักยภาพในการสร้างสรรค์ของเราเองอย่างเต็มที่

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเป็นวิธีการที่เป็นระบบและมีระเบียบวิธีในการค้นหาความรู้ใหม่หรือทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่มีอยู่ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น มันเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้นคว้าและการวิเคราะห์เพื่อรวบรวมและตีความข้อมูล และสามารถนำไปใช้กับสาขาวิชาที่หลากหลาย การหาข้อมูลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความเข้าใจของเราเกี่ยวกับแนวคิดที่สนใจ และนำไปสู่การค้นพบและความก้าวหน้าครั้งสำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการสำรวจพบแดนใหม่หรือการแก้ปัญหาในทางปฏิบัติ

1.1 ข้อมูลนามธรรม

เกิดจากแนวคิดของจักรวาลคู่ขนานหรือพหุภพ การมีอยู่ของมิติอื่น เชื่อมโยงกับการตั้งคำถามเกี่ยวกับสัจธรรมถึงการไม่มีอยู่จริงเชิงสัญลักษณ์ เป็นเพียงภาพลวงตาที่เผยแพร่โดยอุดมการณ์ที่ครอบงำ สำหรับแนวคิดเรื่องสัจธรรมมีอิทธิพลต่อความเชื่อและการปฏิบัติของมนุษย์ ส่งผลต่อพฤติกรรมและความสัมพันธ์ในสังคม ขณะที่บางคนมองว่าสิ่งนี้เป็นที่มาของการเยียวยาและความหวังเมื่อเผชิญกับความทุกข์ทรมานและความตาย ผลกระทบทางอารมณ์ของความเชื่อดังกล่าวอาจลึกซึ้ง ให้การปลอบประโลมใจในช่วงเวลาแห่งความทุกข์

แนวคิดเรื่องสัจธรรมในสังคมสมัยใหม่มีอิทธิพลต่อความเชื่อและการปฏิบัติของมนุษย์ ส่งผลต่อพฤติกรรมและความสัมพันธ์กับโลก ความเชื่อนี้ให้การปลอบประโลมใจในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ แต่ยังทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับบทบาทและความเป็นจริงในการสร้างการรับรู้ของเรา แนวคิดเรื่องปรลิตในสัจธรรมสามารถใช้เป็นอุปลักษณะสำหรับสภาพของมนุษย์ ก็เป็นแนวคิดที่เตือนเราถึงความสมดุลที่ละเอียดอ่อนระหว่างความพอเพียงและการพึ่งพาอาศัยกัน และความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งมีชีวิตทั้งหมด

แนวความคิดในผลงานศิลปะชิ้นนี้มีซับซ้อนที่แฝงแนวคิดเรื่องสัจธรรมปรลิต ซึ่งเป็นแนวคิดที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับงานวรรณกรรมและศิลปะมานานหลายศตวรรษ ปรลิตในฐานะสัญลักษณ์เชิงลบของความบาปและความเลวทรามโดยนำเสนอเป็นสัญลักษณ์แห่งชีวิตบนพื้นฐานความเชื่อทางวัฒนธรรมและศาสนาเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย

1.2 ข้อมูลรูปธรรม ในผลงานสร้างสรรค์สามารถแบ่งได้ดังนี้

1.2.1 ข้อมูลจากธรรมชาติ รูปทรงในผลงานมาจากสิ่งมีชีวิตทางธรรมชาติและชีวภาพเป็นรูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form) โดยเลือกรูปทรงของคน สัตว์ และพืชที่น่าสนใจ ซึ่งก่อให้เกิดจินตนาการอันไร้ขอบเขต นำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์

1.2.2 ข้อมูลจากงานศิลปกรรม งานศิลปกรรมต่าง ๆ ทุกแขนง เช่น งานจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ วรรณกรรม และภาพยนตร์ ทั้งสมัยโบราณจนถึงร่วมสมัย ข้อมูลเหล่านี้มีผลต่อจินตนาการและแนวความคิด โดยได้นำข้อมูลเหล่านี้มาประมวล วิเคราะห์ และถ่ายทอดด้วยอารมณ์ความรู้สึก ผสมผสานกับจินตนาการและความเชื่อ

2. การสร้างภาพร่าง

การสร้างภาพร่างใช้เพื่อแสดงการวางองค์ประกอบ สี แนวคิด และอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการถ่ายทอด สามารถแสดงให้เห็นถึงแนวทางแก้ปัญหาในผลงานจริง การร่างภาพในผลงานชุดนี้ ได้สร้างมิติคู่ขนาน จากภาพการ์ตูนในโลกจริง นำมาปรับเปลี่ยน ดัดแปลง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องจักรวาลคู่ขนาน รวมถึงแนวคิดเรื่องอนาคตสามารถเชื่อมต่อกันในลักษณะที่พวกมันสามารถส่งผลกระทบซึ่งกันและกันได้แม้ว่าจะอยู่ห่างกันมากก็ตาม

ภาพที่ 4 : ภาพร่างขั้นที่ 1-4 ที่มา : ผู้วิจัย

3. ผลงานสำเร็จ

ภาพที่ 5 : ภาพผลงานจริง ที่มา : ผู้วิจัย

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเรื่องสวรรค์กับปรสิด พบว่าทั้งสองแนวคิดมีความเชื่อมโยงและอิทธิพลต่อความเชื่อ พฤติกรรม และการปฏิบัติของมนุษย์ในหลากหลายวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ความสัมพันธ์นี้ชี้ให้เห็นถึงความซับซ้อนของความเชื่อและความหมายที่หลากหลาย ซึ่งสามารถสร้างความเข้าใจใหม่ ๆ เกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์และจักรวาล

การสร้างผลงานจิตรกรรมที่แสดงถึงความสมดุลและความซับซ้อนของสภาวะของมนุษย์ ได้ถูกนำเสนอผ่านการใช้สัญลักษณ์แทนค่าและเทคนิคศิลปะที่หลากหลาย ผลงานเหล่านี้ไม่เพียงแต่ท้าทายความสัมพันธ์เชิงลบและเชิงบวกที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อเรื่องสวรรค์และปรสิด แต่ยังสามารถกระตุ้นให้ผู้ชมคิดวิเคราะห์และพิจารณามุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับความเชื่อและความเป็นจริง แนวคิดเรื่องสวรรค์ปรสิดนำเสนอมุมมองที่ท้าทายและน่าสนใจ โดยเฉพาะในบริบทของการเชื่อมโยงระหว่างความเชื่อเรื่องสวรรค์กับแนวคิดเรื่องพหุภพ (Multiverse) ซึ่งเชื้อเชิญให้เราพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของอาณาจักรอื่นที่นอกเหนือไปจากโลกของเรา แม้ว่าสวรรค์จะเกี่ยวข้องกับอาณาจักรอันศักดิ์สิทธิ์และนิรันดร์ แนวคิดเรื่องพหุภพชี้ให้เห็นว่าอาจมีจักรวาล มิติ หรือระนาบของการดำรงอยู่อื่นนอกเหนือไปจากโลกของเรา

แนวคิดเรื่องสวรรค์ปรสิดยังชี้ให้เห็นว่าแม้แต่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดก็อาจเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรมได้ ซึ่งนำไปสู่การสำรวจถึงพลังที่มองไม่เห็นในการทำงาน ทั้งในโลกรอบตัวเราและภายในจิตสำนึกของเราเอง การสำรวจนี้ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติของความเป็นจริงและข้อจำกัดของความเข้าใจของเรา แต่ยังเชื้อเชิญให้เราขยายมุมมองและทำความเข้าใจจักรวาลให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

งานวิจัยนี้จึงได้เสนอกรอบแนวคิดใหม่ที่น่าสนใจและสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสำรวจและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความซับซ้อนของธรรมชาติและประสบการณ์ของมนุษย์ในบริบทของความเชื่อและศิลปะ

ข้อเสนอแนะ

ในหลาย ๆ ด้าน แนวคิดปรสิดบนสวรรค์เป็นภาพสะท้อนของมนุษย์ ช่วยให้เราสามารถสำรวจความลึกของจิตสำนึกของมนุษย์โดยท้าทายความคิดที่มีอุปาทานของเราว่าอะไรคือสิ่งบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ มันสามารถกระตุ้นอารมณ์และปฏิกิริยาอันทรงพลังของผู้ชมได้ เพราะมันคอยย้ำเตือนเราว่าแม้ในสถานที่ที่สวดยงามและเยียบสงบที่สุด ก็มีโอกาสเกิดความสับสนวุ่นวายได้เสมอ เป็นสัญลักษณ์ที่ทรงพลังของธรรมชาติที่เป็นวัฏจักรของการดำรงอยู่ เนื่องจากแม้แต่พลังทำลายล้างที่ร้ายแรงที่สุดก็สามารถมีบทบาทในการรักษาสมดุลและส่งเสริมการเติบโตและการต่ออายุได้

แนวคิดเรื่องปรสิดบนสวรรค์ยังก่อให้เกิดคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งศักดิ์สิทธิ์และข้อ

จำกัดของความเข้าใจของมนุษย์ หากเรายอมรับว่าปรสิตสามารถมีอยู่ในสวรรณคดีได้ หมายความว่าอย่างไรเกี่ยวกับอาณาจักรอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นไปได้ไหมที่แนวคิดเรื่องความบริสุทธิ์และความสมบูรณ์แบบของมนุษย์เรานั้นมีจำกัด และอาณาจักรแห่งสวรรณคตินั้นซับซ้อนและมีหลายแง่มุมเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้

สำหรับผลงานในช่วงนี้ เป็นระยะของการค้นหา ผู้วิจัยพยายามถ่ายทอดแนวคิดเกี่ยวกับการทำลายล้างและการเสื่อมโทรมของสวรรณคดีที่มนุษย์สร้างขึ้น การสำรวจส่วนลึกของจิตสำนึกของมนุษย์และอารมณ์ที่สามารถเริ่มต้นและทำลายได้ ซึ่งเป็นแนวคิดที่ซับซ้อนและมีหลายแง่มุม อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความซับซ้อนของแนวคิด แต่เทคนิคและรูปแบบการวาดภาพที่ใช้ในช่วงแรกของงานยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ และไม่สามารถถ่ายทอดแนวคิดที่ตั้งใจไว้ได้อย่างสมบูรณ์

ผลงานช่วงเริ่มต้นของกระบวนการทางศิลปะเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนางาน เนื่องจากเป็นโอกาสสำหรับการทดลองและสำรวจแนวคิดและแนวคิดต่าง ๆ นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่าวิวัฒนาการของเทคนิคและรูปแบบที่ใช้ในงานเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการทางศิลปะ เนื่องจากศิลปินพยายามค้นหาวิธีที่ดีที่สุดในการถ่ายทอดแนวคิดและความหมายของงาน

เอกสารอ้างอิง

กรมศิลปากร. (2542). สมุดภาพไตรภูมิฉบับกรุงศรีอยุธยา-ฉบับกรุงธนบุรี เล่ม 1. กรุงเทพฯ:

กรมศิลปากร.

กรีน, ไบรอัน. (2562). ไซฟุภพมิตีคู่ขนาน [Genome: The Hidden Reality] (อรรถกฤต ฉัตรภูติ,

ภาวิน อธิธิสมัย, และ ปริญญญา การดำรง, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: มติชน.

กรีน, ไบรอัน. (2552). ทอถักจักรวาล [The Fabric of The Cosmos] (อรรถกฤต ฉัตรภูติ,

ภาวิน อธิธิสมัย, และ ปริญญญา การดำรง, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: มติชน.

พิชณู ศุภ. (2552). ปริศนาแห่งหิมพานต์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

สุภางค จันทวานิช. (2565). ทฤษฎีสังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Rezonar. (2563). ทฤษฎีสตริง (String Theory) จุดเชื่อมโยงของกลศาสตร์ควอนตัมกับสัมพัทธ

ภาพ. สืบค้นจาก <https://www.trueplookpanya.com/dhamma/content/79906พ>

